וְאֵלּוּ מְגַלְּחִין פֶּרֶק שְׁלִישִׁי מוֹעֵד קָטָן כט

מסורת הש"ס

בְּצִיפּוֹרֵי בְּפִי הַוָּשְׁטָ. כְּתַבָּל שָׁגִם בּוֹ עֻקְמָ וְיוֹנַס בְּקוֹטִי מִן סְתוֹרָן: [ל"ל אמר]
פִּיטוּרֵי. שָׁקוֹרִין שָׁפִּי סְפִיוֹת בְּיוֹחַד: וְלָכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל. שָׁגִלְכוּ
מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵית הַמִּדְרָשׁ הַלַּח
וְלָמָּה לִי חֲלוּסִים בְּגִיזִין חֲבֵרוּ לִי עֲלִיזִין:

הַדְרָן עֲלָךְ וְאֵלּוּ מְגַלְּחִין
וְסֵלִיקָא לָהּ מַסֶּכֶת מוֹעֵד קָטָן

תורה אור

כְּצִיפּוֹרֵי בְּפִי הַוָּשְׁטָ רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר כְּפִטְרֵי בְּפִי
וָשְׁטָ *וְאָמַר *רַבִּי לֵוִי בַּר חִיתָא הַנִּפְטָר מִן הַמֵּת
לֹא יֹאמַר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם אֶלָּא לֵךְ [א] בְּשָׁלוֹם הַנִּפְטָר
מִן הַחַי לֹא יֹאמַר לוֹ לֵךְ בְּשָׁלוֹם אֶלָּא לֵךְ [ב] לְשָׁלוֹם
הַנִּפְטָר מִן הַמֵּת לֹא יֹאמַר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם אֶלָּא לֵךְ
בְּשָׁלוֹם שֶׁנֶּאֱמַר °וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל אֲבוֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם מ"ב טז
הַנִּפְטָר מִן הַחַי לֹא יֹאמַר לוֹ לֵךְ בְּשָׁלוֹם אֶלָּא לֵךְ
לְשָׁלוֹם שֶׁהָרֵי דָוִד שֶׁאָמַר לְאַבְשָׁלוֹם °לֵךְ בְּשָׁלוֹם ש"ב טו
הַלֵּךְ וְנִתְלָה יִתְרוֹ שֶׁאָמַר לְמֹשֶׁה °לֵךְ לְשָׁלוֹם הָלַךְ וְהִצְלִיחַ *וְאָמַר רַבִּי לֵוִי כָּל הַיּוֹצֵא מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּמִבֵּית הַמִּדְרָשׁ לְבֵית הַכְּנֶסֶת זוֹכֶה וּמְקַבֵּל פְּנֵי שְׁכִינָה שֶׁנֶּאֱמַר °יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל שמות ד
נראים אם
[ע"ש]
תהלים פד
נראים שם
יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן אָמַר רַב חִיָּא בַּר אַשִׁי אָמַר רַב *תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אֵין לָהֶם מְנוּחָה אֲפִילּוּ
לָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חַיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן :

הַדְרָן עֲלָךְ וְאֵלּוּ מְגַלְּחִין וְסֵלִיקָא לָהּ מַסֶּכֶת מוֹעֵד קָטָן

עין משפט נר מצוה

[נראים מד. ע"ש]
[א] [רמב"ם פ"ד מהלכ' תפלה ה"ד]: [ב] [מג"א סי' קי סק"ט]:

רבינו חננאל

בשלום תנות . וכתב את עיני צדקיהו עוד . א"ל הכי א"ר יוחנן שמת בבוכדנצר בחיין . א"ל ביאשיהו כתיב לכן הנני אוספך (אל) [על] אבותיך [ות'] בשלום וכתיב ויורו המורים למלך אשורו . ואמר רב יהודה א"ר שעשאתו כבברה . א"ל הכי א"ר יוחנן שלא חרב בהמ"ק

בגמ' . אמר רב יהודה אמר רב ג) המטמין רשאין למר לישב אלא על הקרקע שנאמר וישבו אתו לארץ וכתיב אחרי כן פתח איוב את פיהו וגו' . ואחרי כן ויען אליפז התימני . א"ר אבהו מגין לאבל שיושב בראש שנאמר אבחר דרכם ואשב ראש ג) . מר זוטרא אמר מהכא ושר מרוח סרוחים . מרוח נעשה סר לסרוחים . הכוחה דוא האבל כלומר דניחה במרידות ומפורש בכתובות (דף סט) . הנפטר מן המת לא יאמר לו לך לשלום אלא לך בשלום שנא' ואתה תבא אל אבותיך בשלום והנפטר מן החי לא יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום . שהרי דוד אמר לאבשלום לך בשלום הלך בשלום הלך תהלה באילן תרדנו . יתרו שאמר למשה לך לשלום הלך והצליח . א"ר חנא בר הנינא מגין לחתן שיושב בראש שנאמר בותן כוהן פאר וגו' . מה כוהן בראש דתני דבי ר' ישמעאל תקרשוהו לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וכו' כך חתן בראש . א"ר לוי כל היוצא מן הכנסת למדרש ומבית המדרש לבית הכנסת זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:

ג) ע"ם נפל בכתי רבינו וכ"ל ון המטמין רשאין ליכב ולא ע"ג קרקע שנאמר וישבו אתו לארץ ואמר רב יהודה אמר רב ון המטמין רשאין ליומר דבר עד שיפתח החכל שנאמר ואין דובר אלו דבר וכתיב אחרי כן פתח איוב וכו' וכ"ה בי"ף והרא"ש בכתן וכנ' הם"י שלפנינו חסר מימרא קמייתא דרב יהודה ב"ר. ד) ל"ל ואבשלום וגו' כתבר רחם ונו' כתבר תכלים ינחם מר זוטרא אמר מכאן.

הדרן עלך ואלו מגלחין במועד . וסליקא לה מסכת מועד קטן בס"ד